

C-20/24. sz. [Cymdek] ügyⁱ

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2024. január 12.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie
(Lengyelország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. november 24.

Felperesek:

M1. R

M2. R

Alperes:

AAA Sp. z o.o.

ügyszám: I C 1222/22

VÉGZÉS

2023. november 24.

A Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie w I Wydziale
Cywilnym (varsói kerületi bíróság, első polgári osztály, Lengyelország) [omissis][omissis] **M1. R.** és **M2. R.** felperes ésa varsói székhelyű **AAA** spółka z ograniczoną odpowiedzialnością [közötti],

tartozás megfizetése tárgyában [folyamatban lévő jogvitában]

ⁱ A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

az ügy megvizsgálását követően a 2023. november 24-én Varsóban tartott zárt ülésen

a következőképpen határozott:

I. előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

- 1) Az utas beszállókártyája a visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének g) pontja értelmében más olyan igazolásnak minősül-e, amely jelzi, hogy a helyfoglalást a légi fuvarozó vagy az utazásszervező elfogadta és nyilvántartásba vette?
- 2) Úgy kell-e tekinteni, hogy az adott légi járatra beszállókártyával rendelkező utasok a visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében megerősített helyfoglalással rendelkeznek e légi járaton abban az esetben, ha nem bizonyított rendkívüli körülmények fennállása?
- 3) A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikkének (3) bekezdése értelmében az utast terheli-e annak igazolása, hogy fizetett a légi járatért, vagy pedig a felelősség alóli mentesülés érdekében a légi fuvarozónak kell-e igazolnia, hogy az utas térítésmentesen vagy csökkentett viteldíjjal utazott?
- 4) Úgy kell-e értelmezni a visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikkének (3) bekezdését, hogy ha az utas utazásszervezőtől vásárolt utazási csomagot, és ezen utazásszervező a légi fuvarozónak fizetett a repülőútért, akkor a légi járat visszterhes jellegűnek minősül?

- 5) Úgy kell-e értelmezni a visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikkének (3) bekezdését, hogy amennyiben harmadik személy utasok nevében utazási csomagot vásárol, aminek keretében az utazásszervező piaci alapú díjat fizet a charter légi fuvarozónak, akkor a harmadik személy és az utasok közötti elszámolástól függetlenül nem áll fenn a „csökkentett viteldíjjal utazó utasok” esete?

II. [omissis] az eljárást az Európai Unió Bíróságának az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre adott válaszáig felfüggeszti.

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

1. A bíróság és a felek megjelölése

1. A kérdést előterjesztő bíróság: Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie, I Wydział Cywilny (varsói kerületi bíróság, első polgári osztály) [omissis]
2. Felperesek: M1. R [omissis] M2. R [omissis],
3. [omissis]
4. Alperes: [AAA] AAA spółka z ograniczoną odpowiedzialnością [omissis]
5. [omissis]

2. A jogvita lényege és az ügy tényállása

1. A W.-i székhelyű [AAA] spółka z ograniczoną odpowiedzialnością charter légi fuvarozó (a továbbiakban: légi fuvarozó).
2. A W.-i székhelyű [BBB] spółka z ograniczoną odpowiedzialnością utazásszervező, amely szervezett utazási szolgáltatásokat nyújt fogyasztók részére (a továbbiakban: utazásszervező).
3. A légi fuvarozó ajánlatot tett, majd szerződést kötött az utazásszervezővel, amelynek alapján meghatározott időpontokban meghatározott légi járatokat biztosított az utazásszervező számára, amelyekre ezt követően az utazásszervező jegyeket értékesített az utasok részére. Az utazásszervező a légi járatokért díjat fizetett a légi fuvarozónak.

4. M1. R. és M2. R. felperes olyan szervezett utazáson vettek részt, amely magában foglalta a Teneriféről (Spanyolország) Varsóba (Lengyelország) tartó, a légi fuvarozó által üzemeltetett, 2021. május 20-i ENT 7346 légi járatot.
5. Az utazási csomagra vonatkozó szerződés a (többek között a felperes és más résztvevők nevében eljáró) [CCC] sp. z o.o. és az utazásszervező között jött létre.
6. A légi fuvarozó a vitatott repülőutat több mint 22 óras érkezési késéssel hajtotta végre.
7. A felperesek a légi járat késése miatti kártalanítással kapcsolatos aktív perbeli legitimációjuk alátámasztásaként többek között a fent említett légi járatra szóló beszállókártyák másolatát nyújtották be, amelyeken a légi fuvarozó megnevezése szerepelt.
8. A légi fuvarozó megtagadta, hogy a felperesek részére a légi járat késése miatt kártalanítást fizessen, arra hivatkozva, hogy nem igazolták, hogy az érintett légi járatra megerősített és „kifizetett” helyfoglalással rendelkeztek.
9. A Sąd Okręgowy w Warszawie (varsói regionális bíróság, Lengyelország) több határozatában is elfogadta a légi fuvarozó érvelését, és úgy ítélte meg, hogy a beszállókártya az utasfelvétellel való jelentkezés, nem pedig a megerősített és „kifizetett” helyfoglalás igazolásának tekinthető.
10. Az utasok azonban úgy vélik, hogy a beszállókártyájuk benyújtásával igazolták, hogy megerősített helyfoglalással rendelkeztek, ellenkező esetben ugyanis a beszállókártyákat nem állították volna ki számukra. Ugyanakkor rámutatnak arra, hogy nem őket terheli annak igazolása, hogy a helyfoglalásért „fizettek”, hanem legfeljebb a légi fuvarozónak kellene igazolnia, hogy térítésmentesen utaztak.
11. Ettől függetlenül a felperesek rámutatnak arra, hogy amennyiben a légi fuvarozó a repülés végrehajtásáért díjazásban részesült az utazásszervezőtől, és az utazásszervező a [CCC] sp. z o.o.-tól, amely a felperesek érdekében az utazási csomagot megvásárolta, díjazásban részesült ezen utazási csomagért, amely többek között a légi fuvarozó által üzemeltetett légi járatot is magában foglalta, a felperesek nem térítésmentesen utaztak. Ugyanakkor a 261/2004 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a repülőútért az utasok vagy azt az utasoknak megfinanszírozó harmadik személy (ha ez nem a légi fuvarozó) fizetett.
12. A légi fuvarozó a maga részéről azt állítja, hogy mivel a felperesek a [CCC] sp. z o.o. által érdekükben kedvezményes feltételek mellett

kifizetett utazáson vettek részt, a 261/2004 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése értelmében „térítésmentesen vagy csökkentett viteldíjjal” utaztak, és ezért nem jogosultak kártalanításra.

3. Az ügyben esetlegesen alkalmazandó nemzeti rendelkezések tartalma

Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (a polgári törvénykönyvről szóló, 1964. április 23-i törvény):

6. cikk:

A bizonyítási teher az e rendelkezésekre hivatkozó félre esik.

Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (a polgári perrendtartásról szóló, 1964. november 17-i törvény):

231. cikk:

A bíróság valósnak fogadhat el az ügy elbírálása szempontjából jelentőséggel bíró tényeket, amennyiben az más, nem vitatott tényekből levezethető (ténybeli vélelem).

4. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések tárgyát képező uniós jogi rendelkezések

A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (H 2004. L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.; helyesbítés: HL 2019. L 119., 202. o.):

A 261/2004 rendelet (1) és (5) preambulumbekzdése.

- (1) „Szükséges, hogy a[z Unió] fellépése a légiközlekedés terén többek között az utasok magas szintű védelmére irányuljon. Emellett maradéktalanul figyelembe kell venni az általános fogyasztóvédelmi követelményeket.”
- (5) „Mivel a menetrend szerinti és nem menetrend szerinti légiközlekedési szolgáltatások közötti megkülönböztetés csökken, az ilyen védelmet nem csak a menetrend szerinti, hanem a nem menetrend szerinti légi járatokon utazó utasokra is alkalmazni kellene, beleértve azokat a légi járatokat is, amelyek egy package utazás (utazási csomag) részét képezik.”

A 2. cikk g) pontja:

„E rendelet alkalmazásában: »helyfoglalás«: az a tény, hogy az utasnak jegye vagy más olyan igazolása van, amely jelzi, hogy a helyfoglalást a légitársaság vagy az utazásszervező elfogadta és nyilvántartásba vette”.

A 3. cikk (2) bekezdésének a) pontja

„E rendeletet azzal a feltétellel kell alkalmazni, hogy az utasok megerősített helyfoglalással rendelkeznek az érintett légitársaságon és – az 5. cikkben említett járatörklés kivételével – utasfelvétetre jelentkeznek, – a légitársaság, az utazásszervező vagy egy meghatalmazott utazásközvetítő által előre és írásban (beleértve az elektronikus utat is) a meghatározott módon és megjelölt időpontban, vagy ha időpontot nem jelöltek meg.”

A 3. cikk (3) bekezdése:

„E rendelet nem alkalmazható a térítésmentesen, vagy a nyilvánosság számára közvetlenül vagy közvetetten nem elérhető csökkentett viteldíjjal utazó utasokra. A rendeletet alkalmazni kell azonban azokra az utasokra, akiknek jegyét egy légitársaság vagy utazásszervező törzsutasprogramja vagy más kereskedelmi programja keretében adták ki.”

4. Az Európai Unió Bíróságának az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések tárgyával kapcsolatos ítélkezési gyakorlata

- 1 A Bíróság 2021 december 21-i [YYY] KONTRA [ZZZ] ítélete, C-146/20, ECLI:EU:C:2021:1038

A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról szóló 261/2004 rendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy az utas az e rendelkezés értelmében vett „megerősített helyfoglalással” rendelkezik, ha a vele szerződéses jogviszonyban álló utazásszervező e rendelet 2. cikkének g) pontja értelmében vett „más olyan igazolást” ad neki, amelyben az utasnak egy konkrét, indulási és érkezési hellyel, indulási és érkezési időponttal, valamint járatszámmal meghatározott légi járatral történő szállítására vállallnak kötelezettséget, még abban az esetben is, ha az utazásszervező nem kapott megerősítést az érintett légitársaságtól a járat indulási és érkezési időpontjára vonatkozóan.

- 1 A Bíróság 2020. március 26-i [KKK] KONTRA [LLL] ítélete, C-215/18, ECLI:EU:C:2020:235

A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú [helyesen: jelentős] késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 261/2004 rendeletet akként kell értelmezni, hogy egy

háromórás vagy azt meghaladó késéssel érintett légi járat utasa e rendelet 6. és 7. cikke címén benyújthat kártalanítás iránti keresetet az üzemeltető légi fuvarozóval szemben, akkor is, ha ez az utas és ez a légi fuvarozó egymással nem kötött szerződést, és a szóban forgó járat a szervezett utazási formákról szóló 90/314 irányelv hatálya alá tartozó utazási csomag részét képezi.

2. A Bíróság 2021. október 11-i [MMM] KONTRA [NNN] ítélet, C-686/20, EUHL C 2022, 24. sz., 9. tétel

A „jegy” a 261/2004 rendelet 2. cikkének f) pontjában foglalt fogalom meghatározása szerint „érvényes, szállításra jogosító dokumentum vagy azzal egyenértékű nem papír formájú dolog, beleértve az elektronikus formát is, amelyet a légifuvarozó vagy annak meghatalmazott közvetítője bocsátott ki vagy engedélyezett”. A 261/2004 rendelet 2. cikkének g) pontjából továbbá az következik, hogy az a tény, hogy az utasnak jegye van, igazolhatja, hogy a helyfoglalást a légifuvarozó elfogadta és nyilvántartásba vette. Ebből következik, hogy a „jegy” fogalmát, amely az uniós jog önálló fogalma, a 261/2004 rendelet tágran határozza meg, és magában foglal minden olyan tárgyi vagy nem tárgyi elemet, amely az utast a szállításra feljogosítja. Hozzá kell tenni, hogy e fogalom megszorító értelmezése az utasok 261/2004 rendelet szerinti védelmének jelentős korlátozását eredményezné, és ezért ellentétes lenne a rendelet céljával, amely – amint azt (1) preambulumbekzdése említi – az utasok magas szintű védelmének biztosítása (lásd analógia útján: 2012. október 4-i Finnair ítélet, C-22/11, EU:C:2012:604, 23. pont).

3. A Bíróság 2019. október 24-i [OOO] KONTRA [PPP] ítélete, C-756/18, LEX 2734034:

A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról szóló 261/2004 rendeletet és különösen a 3. cikke (2) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy a legalább háromórás késéssel érkező légi járat utasai esetében, akik e légi járatra megerősített helyfoglalással rendelkeznek, az e rendelet szerinti kártalanítást nem lehet megtagadni kizárólag azzal az indokkal, hogy ezek az utasok a kártalanítás iránti kérelmük alkalmával – többek között a beszállókártyával – nem bizonyították, hogy az említett légi járat utasfelvételére jelentkeztek, kivéve ha bizonyítást nyer, hogy ezeket az utasokat a szóban forgó késéssel érintett légi járat nem szállította el, aminek vizsgálata a nemzeti bíróság feladata.

5. A jelen ügynek az uniós joggal való összefüggése

A felperesek a légi járat késedelme miatt a 261/2004 rendelet 5. cikke (1) bekezdésének c) pontjában és 7. cikkének (1) bekezdésében előírt kártalanítást kérik. A felperesek követelésének elbírálása az uniós jog értelmezésétől függ.

6. A nemzeti bíróság jogi aggályai és azok relevanciája az előtte folyamatban lévő ügy elbírálása szempontjából

1. A nemzeti bíróság a következőkkel kapcsolatban fogalmaz meg kétségeket:
 - a) a megállapított tényállás szerint a beszállókártya utas általi bemutatása más olyan igazolásnak minősül-e, amely jelzi, hogy a helyfoglalást a légi fuvarozó vagy az utazásszervező elfogadta és nyilvántartásba vette,
 - b) az utas aktív perbeli legitimációjának feltételét képezi-e annak utas általi igazolása, hogy díj ellenében, és nem csökkentett viteldíjjal utazott,
 - c) a szóban forgó légi járat, amelyet az utazásszervező fizetett (nincs bizonyíték arra, hogy a felperesek személyesen fizették volna a díjat, és milyen összegben), térítésmentes volt-e, vagy a 261/2004 rendelet értelmében a nyilvánosság számára nem elérhető csökkentett viteldíjon alapult-e.
2. A bíróság áttanulmányozta az Európai Unió Bíróságának 2021. december 21-i ítéletét (C-146/20, ECLI:EU:C:2021:1038). Noha az ítélet hasonló kérdésekkel foglalkozott, nem oszlatja el a bíróság azon kétségeit, hogy az uniós jog a bíróság által bemutatott helyzetben lehetővé teszi-e más igazolás előterjesztését arra a körülményre vonatkozóan, hogy az utas megerősített helyfoglalással rendelkezik az érintett légi járaton, amennyiben az említett beszállókártya nem tartalmazza az említett határozatban hivatkozott valamennyi elemet, így például a szóban forgó légi járat érkezési idejét.
3. A 261/2004 rendelet 3. cikke (2) bekezdése a) pontjának szövegéből kitűnik, hogy e rendelet csak akkor alkalmazandó, ha egyrészt az utasok megerősített helyfoglalással rendelkeznek az érintett légi járaton, másrészt az e rendelkezésben előírt határidőn belül jelentkeznek az utasfelvételre.
4. Az ügy körülményeiből kitűnik, hogy az utasok megkapták a beszállókártyát, időben jelentkeztek az utasfelvételre, és elutaztak a szóban forgó légi járatral, amit a légi fuvarozó elismert, nem nyújtották azonban be a megerősített járatfoglalásról szóló dokumentumot.
5. A légi fuvarozó úgy véli, hogy a 261/2004 rendelet feltételeit szűken kell értelmezni, és megállapítja, hogy ha a Bíróság ítélkezési gyakorlatára (C-756/18 ítélet) tekintettel az alapján, hogy az utas megerősített helyfoglalással rendelkezik az érintett légi járaton, feltételezhető, hogy jelentkeznek az utasfelvételre, akkor azonban az alapján, hogy az utas felszállt a repülőgépre (amit beszállókártyával

igazolt), nem feltételezhető, hogy megerősített helyfoglalással rendelkezik a légi járaton. Ezt az álláspontot, noha a jelen bíróság ítélezési gyakorlata elutasítja, a fellebbezési bíróság egyes ítélkező testületei mégis elfogadják.

6. A bíróság azonban meg kívánja jegyezni, hogy a beszállókártyát az érintett légi járaton megerősített helyfoglalással rendelkező utas (és nem tetszőleges személy) részére az utasfelvételt követően adják ki, és online utasfelvétel esetében a jegy számát vagy a foglalási számot kell megadni, ezért a kérdést előterjesztő bíróság szerint úgy tűnik, hogy a beszállókártya más olyan igazolásnak minősül, amely jelzi, hogy a helyfoglalást a légi fuvarozó vagy az utazásszervező elfogadta és nyilvántartásba vette. Nincs ugyanis más észszerű magyarázata annak (a rendkívüli és nehezen elképzelhető helyzetektől eltekintve, amelyeket azonban úgy tűnik, hogy a légi fuvarozónak, nem pedig az utasnak kell igazolnia), hogy az érintett utasnak hogyan lenne beszállókártyája, ha nem rendelkezik helyfoglalással. Sokkal inkább elképzelhető, hogy a helyfoglalással rendelkező utas nem szállt fel a repülőgépre, ebben a helyzetben a bíróság mégis megengedte, hogy a helyfoglalással rendelkezés ténye alapján vélelmezzék az utasvételre való megjelenést.
7. Ezenfelül abból a tényből, hogy az utas nem igazolta, hogy megerősített helyfoglalással rendelkezett a légi járaton, az alperes (és az alperest követve a fellebbviteli bíróság egyes ítélkező testületei) arra következtet, hogy nem lehetett igazolni, hogy a légi járatot az utas fizette ki, arra hivatkozva, hogy a 261/2004 rendelet nem alkalmazható a térítésmentesen vagy a nyilvánosság számára közvetlenül vagy közvetetten nem elérhető csökkentett viteldíjjal utazó utasokra (a rendelet 3. cikkének (3) bekezdése).
8. Mindazonáltal úgy tűnik, hogy a szállítás térítésmentességére vonatkozó állításból a maga számára kedvező jogkövetkezményre hivatkozó alperesre hárulna e tény esetleges bizonyításának terhe, míg az utasoknak azt kell igazolniuk, hogy „megerősített helyfoglalással” rendelkeztek, és semmiképpen sem „kifizetett” és megerősített helyfoglalással, ahogyan azt az alperes sugallja (és amely álláspontot a fellebbviteli bíróság egyes ítélkező testületei elfogadnak).
9. Meg kell továbbá jegyezni, hogy szervezett utazások esetében az utazásszervezőt köti a légi fuvarozóval kötött szállítási szerződés, és fizet a repülésért. Az utasok viszont az utazásért fizetnek, nem pedig a repülésért. Így ha az olyan utazás, amelyért fizettek (függetlenül attól, hogy közvetlenül az utasok, vagy az utasok nevében másik jogalany fizetett), magában foglal repülést (amelyért az utazásszervező fizetett a légi fuvarozónak), nem áll fenn a „térítésmentesen utazó utasok” esete.

10. A kérdést előterjesztő bíróságnak a 261/2004 rendelet 3. cikkének (3) bekezdésében szereplő „térítésmentesen, vagy a nyilvánosság számára közvetlenül vagy közvetetten nem elérhető csökkentett viteldíjjal való utazás” fogalmának értelmezését illetően is kétségei vannak, nevezetesen, hogy a légi fuvarozó által az utas részére felajánlott árengedményről van-e szó (a bíróság hajlik erre az álláspontra), vagy e rendelkezés olyan helyzetre is vonatkozik-e, amelyben a légi fuvarozó piaci alapú díjat kap az utazásszervezőtől, azonban az utazásszervező vagy más jogalany az utasoknak kedvezményes feltételeket biztosít az utazási csomagra való jelentkezés fejében. E második álláspont a rendelet céljával ellentétesnek és a gyakorlatban nehezen alkalmazhatónak tűnik, mivel nincsenek arra utaló szempontok, hogy mely feltételek tekinthetők az utazási csomagra való jelentkezés kedvezményes feltételeinek.
11. A nemzeti bíróság úgy véli, hogy a légi fuvarozó és a fellebbviteli bíróság egyes ítélkező testületei által javasolt értelmezés összeegyeztethetetlen a 261/2004/EK rendelet céljával és tartalmával, amely rendelet (5) preambulumbekkezdése kifejezetten kimondja, hogy a védelmet a nem menetrend szerinti légi járatokon utazó utasokra is alkalmazni kell, beleértve azokat a légi járatokat is, amelyek egy package utazás (utazási csomag) részét képezik, és ezeknek az utasoknak korlátozott lehetőségük van annak igazolására, hogy harmadik személy fizetett a repülőútért.
12. [omissis]
13. A Bíróság által a bíróság kérdéseire adott válaszok és a feltárt kétségek tisztázása lehetővé teszi annak megállapítását, hogy az alperes légi fuvarozó felelős-e a szóban forgó légi járat késéséért, és következésképpen a kereset megalapozottnak nyilvánítását.